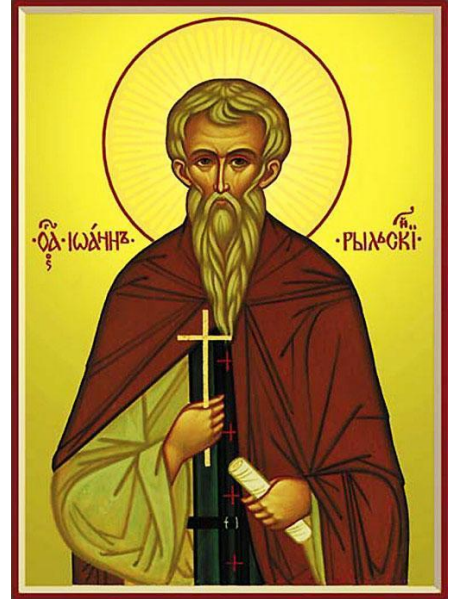

"SLAVĂ LUI DUMNEZEU, CARE MI-A REDAT SĂNĂTATEA PRIN SFÂNTUL IOAN DE RILA!"

Cel ce ai fost alesul Domnului, cu viețuire preaminunată, Preacuvioase Ioane, din tinerețe L-ai iubit pe Hristos și ai urmat calea cea îngustă către El; iar pentru multele tale nevoințe și râuri de lacrimi, te-ai îmbogățit cu darurile Sfântului Duh. Pentru aceasta te fericim și, pentru că îndrăznire multă ai înaintea Sfintei Treimi, te rugăm, izbăvește-ne din tot necazul, căci te chemăm pe tine: Bucură-te, Preacuvioase Ioane, făcătorule de minuni din Rila, slava și bucuria noastră!
(Condac 1 din Acatistul Sfântului. Ioan de Rila)

Sfântul Ioan de Rila,
icoană

Subsemnatul arhimandrit Metodie Jekov, viețuitor al Mănăstirii Rila, vă aduc la cunoștință o întâmplare minunată petrecută cu o locuitoare din Moscova, pe nume Olga Vladimirovna Pavlova, prin binecuvântata mijlocire a Sf. Ioan de Rila. În 1848/1949 am fost parohul bisericii bulgare din Moscova. După rechemarea mea, am ținut corespondență cu fiii mei duhovnicești de la Moscova.

La începutul lunii mai 1951, câțiva cunoscuți mă informau că Olga e tare bolnavă. Iată propriile ei confesiuni: „Abia m-am întors de la Institutul de neurochirurgie Nu mă simt bine, piciorul meu stâng și-a pierdut simțirea și am încetat să mai pășesc pe el. La Institut se oprează pe creier și nu am fost de acord, de aceea m-am întors la Policlinica de unde aparțineam. Faceți pentru mine tot ce este cu putință, căci sufăr enorm”.

Eu am făcut rugăciuni la moaștele Sfântului Ioan pentru sănătatea Olgăi și i-am trimis pe 7 iunie într-o scrisoare puțină vată care a stat peste noapte la moaștele Sfântului. Olga mi-a răspuns pe 21 iunie: ”Scumpe al meu părinte, prin minunatele Dv. rugăciuni și mijlocirea la plăcutul lui Dumnezeu, la minunatul Preacuvios Ioan de Rila, m-ați salvat de pe patul de moarte. După consultul medicului și profesorului, au hotărât să mă trateze cu raze ultraviolete. Aceasta a fost după tratarea nereușită și cu așa-zisa mască a lui Bergan cu novocaină, însă nici după acest tratament boala mea nu a primit vindecare. Chipul îmi devenise desfigurat de dureri, obrazul aproape pârlit. O parte din dantură îmi căzuse, o parte din dinți se strâmbaseră spre înainte, astfel că nu puteam să mai deschid nici buzele.

De dureri, nu puteam nici să mănânc, nici să vorbesc. Slăbisem mult și mă apropiam de înfricoșata moarte. Și iată, prin marea milă a lui Dumnezeu, în acea clipă mi-a sosit leacul mântuitor al sfinției voastre - minunata scrisoare. Dintr-o dată am simțit o înviorare în trupul meu și o bucurie în suflet. În doar câteva ore de la primirea scrisorii Dv., m-am simțit deplin sănătoasă, ca și când nu aș fi fost bolnavă vreodată. În jurul meu toți se minunau de această prefacere rapidă a sănătății mele, mai cu seamă doctorii. Eu stăruiam să fiu externată din spital, însă medicii nu voiau să-mi dea voie fără cercetarea unei comisii. Au trecut 3 zile, pe parcursul cărora m-am întremat pe de-a-ntregul, am fost externată, spre marea mirare a medicilor, care nu înțelegeau cele petrecute cu mine. Vata cea tămăduitoare de la moaște o port mereu cu mine. Slavă lui Dumnezeu, Care mi-a dat sănătate prin Sfântul Ioan de Rila!” Nina Polibina, prietena Olgăi mă anunțase prin 1956 că Olga merge în pelerinaje, continuă să lucreze la întreprindere și chiar îl înlocuise pe șeful ei, îndeplinindu-și în același timp și slujba ei.

(Minunile Sfântului Ioan de Rila, traducere din limba bulgară).